

Kể bằng văn xuôi câu chuyện về tình bạn giữa Bê Vàng và Dê Trắng - Tập làm văn 4

Author : vanmau

Kể bằng văn xuôi câu chuyện về tình bạn giữa Bê Vàng và Dê Trắng - Tập làm văn 4

Hướng dẫn

Gọi bạn

Tự xa xưa thuở nào

Trong rừng sâu xanh thẳm

Đôi bạn sống bên nhau

Bê Vàng và Dê Trắng.

Một năm trời hạn hán

Suối cạn, cỏ héo khô

Lấy gì nuôi đôi bạn

Chờ mưa đến bao giờ?

Bê Vàng đi tìm cỏ

Lang thang quên đường về

Dê Trắng thương bạn quá

Chạy khắp nẻo tìm Bê

Đến bây giờ Dê Trắng

Vẫn gọi hoài: “Bê! Bê!”

(Định Hải)

-Cảnh mở đầu diễn biến: Thế rồi một năm trời hạn hán. Nắng như thiêu như đốt. Tre nửa nở lớp bớp vang động khắp rừng. Chim chóc ngừng ca. Suối ngừng chảy. Đáy suối cạn khô phơi những tảng đá lớn. Cái nóng hầm hập làm cây cối, muông thú trong rừng chết khát. Đôi bạn Bê Vàng và Dê Trắng chốc chốc lại đi ra đi vào, ngược mắt nhìn trời vẻ sốt ruột. Họ ngắc ngoải chờ đợi trong sự đói khát giày vò. Dê Trắng yếu đuối không còn sức để đứng dậy được nữa. Bộ lông trắng xốp, mịn màng của chú xù ra trông thật tội nghiệp. Đôi mắt hằng ngày tinh nhanh là thế mà giờ đây mờ đẫn hẩn đi

-Cảnh kết thúc câu chuyện: Dê Trắng quyết định đi tìm người bạn thân thiết của mình. Hết chạy lên đầu suối, Dê Trắng lại đi vào giữa rừng rậm hoang vu. Mặc cho cây rừng cản lối, mặc cho gai cào rách thịt, lòng thương bạn khiến Dê Trắng quên cả đau đớn. Vừa đi, Dê Trắng vừa gọi hoài: “Bê Vàng, Bê Vàng ơi! Bạn ở đâu?” Chỉ có tiếng vọng từ vách núi trả lời chú. Bầu trời ảm đạm Bồng mây đen ùn ùn kéo đến. Mưa! Những giọt mưa dần dần nặng hạt. Nước mưa hòa cùng nước mắt chảy lã chã trên mặt Dê Trắng. Kiệt sức, chú ngã quỵ xuống, miệng vẫn gọi trong hơi thở yếu ớt: “Bê! Bê!”.

Tiếng gọi từ đáy lòng Dê Trắng vang vọng, mong tìm thấy người bạn thân yêu. Bộ lông của Dê trắng ướt đẫm dưới trời mưa. Từ đây, suối lại đầy ắp nước, khu rừng quê hương rồi sẽ lại xanh tươi. Nhưng Bê Vàng bạn của chú sẽ mãi mãi không bao giờ trở lại.

TÀI VỀ TẠI ĐÂY

Tags:Tiếng Việt 4

Theo Hocsinhgioi.com